

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

19 юли 2012 година*

„Обжалване — Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Нарушение на член 81 ЕО — Отговорност на дружествата майки за неправомерното поведение на техните дъщерни дружества — Презумпция за невинност — Право на защита — Задължение за мотивиране — Равно третиране“

По съединени дела C-628/10 P и C-14/11 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени съответно на 28 декември 2010 г. и на 7 януари 2011 г.,

Alliance One International Inc., по-рано Standard Commercial Corp., установено в Данвил (Съединени американски щати),

Standard Commercial Tobacco Co. Inc., установено в Уилсън (Съединени американски щати),

представявани от M. Odriozola Alén и A. João Vide, abogados,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, установено във Вадуц (Лихтенщайн),

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват г-н F. Castillo de la Torre, г-н E. Gippini Fournier и г-н R. Sauer, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

и

Европейска комисия, за която се явяват г-н F. Castillo de la Torre, г-н E. Gippini Fournier и г-н R. Sauer, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Alliance One International Inc.,

* Език на производството: английски.

Standard Commercial Tobacco Co. Inc.,

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd,

представявани от M. Odriozola Alén и A. João Vide, abogados,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J.N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-н M. Safjan и г-жа A. Prechal, председатели на състав, г-н K. Schiemann, г-н E. Juhász, г-н G. Arestis, г-н Ал. Арабаджиев (докладчик), г-н D. Šváby, г-жа M. Berger и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 ноември 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 януари 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си (C-628/10 P) Alliance One International Inc. (наричано по-нататък „АОІ“), по-рано Standard Commercial Corp. (наричано по-нататък „SCC“), и Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (наричано по-нататък „SCTC“) искат, от една страна, да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 27 октомври 2010 г. по дело Alliance One International и др./Комисия (T-24/05, Сборник, стр. II-5329, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата им за отмяна на Решение C(2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело СОМР/С.38.238/В.2 — Суров тютюн — Испания) (наричано по-нататък „спорното решение“), както и, от друга страна, да се отмени последното решение в частта, която се отнася до тях, и да се намали наложената им с него глоба.
- 2 С жалбата си (C-14/11 P) Европейската комисия иска, от една страна, да се отмени обжалваното съдебно решение, в частта, която отменя спорното решение по отношение на Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (наричано по-нататък „ТСЛТ“), и от друга страна, да се отхвърли жалбата, подадена от последното дружество пред Общия съд.

I – Обстоятелства, предхождащи спора

- 3 Фактическите обстоятелства по настоящия спор, както са изложени в точки 1—40 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.

- 4 World Wide Tobacco España SA (наричано по-нататък „WWTE“), Agroexpansión SA (наричано по-нататък „Agroexpansión“) и Tabacos Españoles SL (наричано по-нататък „Taes“) са три от четирите предприятия за първична преработка на суров тютюн в Испания (наричани по-нататък, четирите предприятия заедно, „преработвателите“).
- 5 Между 1995 г. и 5 май 1998 г. две трети от капитала на WWTE се притежава от TCLT, изцяло притежавано от SCTC дъщерно дружество, което на свой ред е изцяло притежавано от SCC (понастоящем AOI). Останалата една трета се притежава от председателя на управителния съвет на WWTE и от двама членове на неговото семейство.
- 6 На 5 май 1998 г. TCLT увеличава участието си в капитала на WWTE на 86,94 %, като останалата част от акциите се притежава от самото WWTE (9,73 %) и от едно физическо лице (3,33 %). През октомври 1998 г. WWTE придобива акциите на физическото лице, а SCC придобива пряко участие в капитала на WWTE в размер на 0,04 %. През май 1999 г. TCLT и SCC увеличават участието си в капитала на WWTE съответно на 89,64 % и на 0,05 %, като останалата част се притежава от самото WWTE.
- 7 Agroexpansión принадлежи към група от дружества, чието дружество майка е Dimon Inc. Посредством дъщерното си дружество Intabex Netherlands BV (наричано по-нататък „Intabex“) Dimon Inc притежава всички акции на Agroexpansión.
- 8 Всички акции на Taes и на Deltafina SpA (наричано по-нататък „Deltafina“) — италианско дружество, което се занимава основно с първична преработка на суров тютюн в Италия и с продажба на преработения тютюн — се притежават от Universal Leaf Tobacco Co. Inc. (наричано по-нататък „Universal Leaf“). Последното е дъщерно дружество, изцяло притежавано от американското дружество Universal Corp. (наричано по-нататък „Universal“).
- 9 На 3 и 4 октомври 2001 г. на основание на член 14 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година, Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) Комисията извършва проверки в помещенията по-специално на WWTE, за да провери информация за нарушение на член 81 ЕО от страна на испанските преработватели и производители на суров тютюн.
- 10 На 11 декември 2003 г. Комисията приема изложение на възраженията, което изпраща на 20 предприятия или сдружения, сред които са SCTC и SCC.
- 11 На 20 октомври 2004 г. Комисията приема спорното решение, което се отнася по-специално до хоризонтален картел, създаден и действащ на испанския пазар на суров тютюн от преработвателите и Deltafina.
- 12 Съгласно установеното от Комисията този картел е имал за цел всяка година в периода 1996—2001 г. да определя средната доставна цена за всеки сорт суров тютюн общо за всички качества тютюн и да разпределя количествата от всеки сорт суров тютюн, които всеки от преработвателите може да закупи от производителите. В периода 1999—2001 г. преработвателите и Deltafina са уговорили и ценови диапазон в зависимост от качеството на всеки сорт суров тютюн, както и средната минимална цена за производител и за обединение на производители.
- 13 В спорното решение Комисията установява, че посоченият картел представлява едно-единствено продължено нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, за което отговорност носят по-специално Deltafina и преработвателите, и им разпорежда незабавно да преустановят нарушението и да се

въздържат занапред от ограничителни практики със същите или равностойни цел или последици, като освен това им налага следните глоби: 108 000 EUR на Taes, 1 822 500 EUR на WWTE, 2 592 000 EUR на Agroexpansión и 11 880 000 EUR на Deltafina.

- 14 От спорното решение следва също, че трите дружества майки на WWTE са солидарно отговорни за заплащането на наложената му глоба, а Dimon Inc. — за заплащането на наложената на Agroexpansión глоба. За разлика от тях Intabex не носи отговорност за глобата, наложена на Agroexpansión, както и Universal и Universal Leaf не носят солидарна отговорност за глобите, наложени на Taes и Deltafina.
- 15 По отношение на адресатите на спорното решение в съображения 375 и 376 от спорното решение Комисията уточнява:

„(375) В настоящия случай трима от четиримата испански преработватели на суров тютюн се контролират (на 100 % или на 90 %) от американски многонационални дружества. Освен това съществуват и други фактически данни, които потвърждават презумпцията, че отговорност за поведението на Agroexpansión и на WWTE носят съответните им дружества майки. В този случай двете дружества — дружеството майка и дъщерното дружество — трябва да се считат за солидарно отговорни за установените с настоящото решение нарушения.

(376) [За сметка на това] след изпращането на изложението на възраженията и изслушването на страните става ясно, че доказателствата по преписката не могат да обосноват такъв извод относно дяловото участие на Universal [...] и на Universal Leaf [...] в Taes и в Deltafina. Всъщност [освен] структурната връзка между дружествата майки и техните дъщерни дружества нищо в преписката не указва, че Universal [...] и Universal Leaf действително са участвали в деянията, предмет на настоящото решение. Затова не би следвало те да бъдат адресати на решение по това дело. Същият извод се налага a fortiori по отношение на Intabex [...], тъй като неговото 100-процентно участие в Agroexpansión е чисто финансово“. [неофициален превод]

- 16 Що се отнася по-специално до WWTE, с оглед на посочените в точки 5 и 6 от настоящото решение обстоятелства Комисията разграничава два периода. Първият е от 1995 г. до 4 май 1998 г., включително (наричан по-нататък „първият период“), а вторият — от 5 май 1998 г. до датата на приемане на спорното решение (наричан по-нататък „вторият период“).
- 17 По отношение на първия период в съображения 391 и 392 от спорното решение и въз основа на редица доказателства, посочени по-специално в съображения 388—390 от същото, Комисията стига до извода, че WWTE е контролирано съвместно от SCC — посредством SCTC и TCLT — и от председателя на управителния съвет на WWTE и неговото семейство, че SCC и/или неговите дъщерни дружества действително са упражнявали влияние върху поведението на WWTE и че SCC е въвело определени механизми, позволяващи му като цяло да се осведомява за действията на WWTE и следователно действително да контролира търговската му политика.
- 18 По отношение на втория период в съображения 397 и 400 от спорното решение и въз основа на редица доказателства, посочени по-специално в съображения 393—398 от същото, Комисията стига до извода, че пряко или чрез SCTC и TCLT SCC е осъществявало изключителен контрол върху WWTE, че доводите на SCC в отговора му на изложението на възраженията не водят до различен извод в това отношение, че SCC и/или неговите дъщерни дружества SCTC и TCLT следователно са упражнявали решаващо влияние върху търговската политика на WWTE и че поради това трябва да носят солидарна отговорност за практиките, в които последното е упрекнато.

II – Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 19 На 21 януари 2005 г. AOI, SCTC и TCLT подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение в частта, която се отнася до тях.
- 20 В подкрепа на жалбата си AOI, SCTC и TCLT изтъкват две правни основания. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 8, стр. 167), и при условията на евентуалност, от непълнота на мотивите на спорното решение. С второто правно основание жалбоподателите изтъкват нарушение на принципа на равно третиране.
- 21 След като решава да разгледа посочените две правни основания заедно, Общият съд най-напред отхвърля като необоснована втората част на първото правно основание, изведена от непълнота на мотивите на спорното решение.
- 22 По-нататък, Общият съд отхвърля второто правно основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране, като посочва, че по отношение на всички засегнати дружества майки Комисията е приложила едни и същи принципи, за да прецени дали те трябва да носят отговорност за извършеното от техни дъщерни дружества нарушение. Общият съд по-специално приема, че спорното решение не разкрива в това отношение разлика в третирането от Комисията, от една страна, на SCC и на SCTC и от друга страна, на Universal, Universal Leaf или Intabex.
- 23 Тази преценка се основава по-специално на следните съображения, посочени в точки 155—157 от обжалваното съдебно решение:
- „155 [...] що се отнася до особения случай, когато дружеството майка притежава изцяло капитала на свое дъщерно дружество, което е нарушило общностните правила на конкуренция, Комисията, в стремежа си да подходи предпазливо, не само е приложила установената от съдебната практика презумпция [...], за да докаже, че първото дружество действително е упражнявало решаващо влияние върху търговската политика на второто, но освен това е взела предвид други фактически обстоятелства, които да потвърдят упражняването на такова влияние. Действайки по този начин обаче, Комисията само увеличава необходимата степен на доказване, за да приеме за установено, че е изпълнено условието за действително упражняване на решаващо влияние [...].
- 156 [...] когато по дело, което се отнася до нарушение, в което участват няколко различни предприятия, Комисията възприема, в установените от съдебната практика рамки, определен метод, за да прецени дали следва да търси отговорност както от фактически извършилите нарушението дъщерни дружества, така и от техните дружества майки, тя трябва, освен ако не са налице особени обстоятелства, да приложи за тази цел едни и същи критерии по отношение на всички тези предприятия.
- 157 Всъщност Комисията е длъжна да спазва принципа на равно третиране, който според постоянната съдебна практика изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано [...]“.
- 24 По отношение на първата част на първото правно основание Общият съд установява, за първия период — в точка 194 от обжалваното съдебно решение, а за втория период — в точка 217 от същото, че Комисията надлежно е доказала, че SCC и SCTC действително са упражнявали решаващо влияние върху поведението на WWTE.

- 25 В точки 195—197, както и в точки 218 и 219 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че за сметка на това нито едно от посочените от Комисията в обжалваното решение обстоятелства за първия и за втория период не дава основание да се приеме, че TCLT действително е упражнявало решаващо влияние върху поведението на WWTE, и че следователно Комисията неоснователно е приела както че TCLT следва да носи отговорност за неправомерното поведение на WWTE, така и че последното трябва да носи солидарна отговорност за заплащането на глобата.
- 26 В точка 218 от обжалваното съдебно решение Общият съд по-специално приема, че Комисията не може да се позове единствено на факта, че TCLT притежава почти изцяло капитала на WWTE, тъй като по този начин TCLT би било дискриминирано в сравнение с Intabex, Universal и Universal Leaf.
- 27 Накрая, в точки 220—229 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля изложените от жалбоподателите доводи, като установява, че в периода на нарушението WWTE е действало самостоятелно на пазара. Поради това Общият съд е отменил спорното решение в частта, която се отнася до TCLT, и е отхвърлил жалбата в останалата ѝ част.

III – Производство пред Съда и искания на страните

- 28 С определение на председателя на Съда от 14 септември 2011 г. дела C-628/06 Р и C-14/11 Р са съединени за нуждите на устната фаза на производството и за постановяване на решението.
- 29 С жалбата си AOI и SCTC искат от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, както и частта от спорното решение, която се отнася до тях,
  - да намали съответно размера на наложена със спорното решение глоба,
  - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по производствата пред двете инстанции.
- 30 В писмения отговор на Комисията се иска жалбата да се отхвърли и жалбоподателите да се осъдят да заплатят съдебните разноски, направени както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.
- 31 С жалбата си Комисията иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, която отменя спорното решение по отношение на TCLT,
  - да отхвърли жалбата, подадена от последното дружество пред Общия съд,
  - да осъди TCLT да заплати съдебните разноски по производствата пред двете инстанции.
- 32 В писмения отговор на AOI, SCTC и TCLT се иска да се отхвърли жалбата и да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

IV – По жалбите

33 На първо място следва да се разгледа жалбата на Комисията.

A – По жалбата на Комисията

34 В подкрепа на жалбата си Комисията изтъква четири правни основания. Първото и четвъртото правно основание са изведени от неправилно прилагане на принципа на равно третиране. С второто правно основание Комисията твърди, че е допусната грешка при прилагане на правото при определяне на юридическите критерии за преценка на отговорността на дружествата майки. Третото правно основание е, че Общият съд е нарушил правото на състезателно производство и че е възприел погрешно тълкуване на задължението за мотивиране.

35 Първото и второто правно основание следва да се разгледат заедно.

1. По първото и второто правно основание

а) Доводи на страните

36 С първото си правно основание Комисията твърди, на първо място, че Общият съд не е взел предвид факта, че принципът на равно третиране трябва да се съчетава с принципа на законност, съгласно който никой не може да се позовава в своя полза на незаконосъобразност, допусната в полза на друго. Поради това, щом като е нарушило член 81 ЕО, предприятие не може да избегне налагането на санкция с мотива, че на други предприятия в сходно положение такава не е наложена.

37 На второ място, Комисията посочва, че е изложила споменатите доводи пред Общия съд и тъй като те не са разгледани в обжалваното съдебно решение, то е опорочено от липса на мотиви.

38 На трето място, Комисията изтъква, че тъй като е дружество майка, което притежава почти целия капитал на WWTE, за TCLT би могло да се презюмира, че е упражнявало върху това дружество решаващо влияние, и че Общият съд не е установил, че TCLT е оборило тази презумпция, нито дори че се е опитало да го направи.

39 На четвърто място, Комисията поддържа, че Общият съд е извършил грешка при прилагане на правото, като е приел, че TCLT трябва да се освободи от отговорност, тъй като други дружества, за които се твърди, че са в сходно положение, не носят отговорност. Комисията по-специално счита, че съображение 384 от спорното решение, на което Общият съд се позовава, означава, че прилагането на принципа на равно третиране предполага дружествата да се намират в сходно положение, което в случая не е така.

40 С второто си правно основание Комисията твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки по отношение на някои предприятия, че действителното упражняване на решаващо влияние е обосновано „двойко“, а не само на обвързващата го за всички адресати на спорното решение и установена от съдебната практика презумпция. Тъй като приложим бил единствено установеният в съдебната практика критерий, Комисията не можела нито да увеличава необходимата в тази област степен на доказване, нито да обвързва с подобен подход Общия съд в неговия правен анализ.

41 Поради това, след като установеният от съдебната практика правен критерий е изпълнен, според Комисията не е от значение дали от съображения за по-голяма сигурност тя е представила допълнителни доказателства в подкрепа на направеното от нея заключение, тъй като във

всички случаи те не се отнасят до правен критерий, задължителен за преценката за действителното упражняване на решаващо влияние от дружество майка върху поведението на негово дъщерно дружество.

б) Съображения на Съда

- 42 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика понятието за предприятие обозначава всеки субект, който извършва икономическа дейност, независимо от правния му статут и начин на финансиране. Посоченото понятие трябва да бъде схващано като обозначаващо една стопанска единица, макар от правна гледна точка тази единица да е съставена от няколко физически или юридически лица. Когато подобен стопански субект нарушава правилата на конкуренцията, съгласно принципа на личната отговорност същият следва да отговаря за това нарушение (Решение от 20 януари 2011 г. по дело *General Química* и др./Комисия, C-90/09 P, Сборник, стр. I-1, точки 34—36 и цитираната съдебна практика и Решение от 29 септември 2011 г. по дело *Elf Aquitaine/Комисия*, C-521/09 P, Сборник, стр. I-8947, точка 53).
- 43 В частност дружество майка може да носи отговорност за поведението на дъщерно дружество, по-конкретно когато, макар и да притежава отделна правосубектност, това дъщерно дружество не определя по самостоятелен начин поведението си на пазара, а прилага главно указанията, дадени му от дружеството майка, по-специално с оглед на икономическите, организационните и юридическите връзки между тези два правни субекта (Решение от 10 септември 2009 г. по дело *Akzo Nobel* и др./Комисия, C-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 58, Решение от 10 септември 2009 г. по дело *Elf Aquitaine/Комисия*, посочено по-горе, точка 54 и Решение от 29 септември 2011 г. по дело *Arkema/Комисия*, C-520/09 P, Сборник, стр. I-8901, точка 38).
- 44 Всъщност в такъв случай, като се има предвид, че дружеството майка и неговото дъщерно дружество са част от една и съща стопанска единица и по този начин представляват едно предприятие по смисъла на член 81 ЕО, Комисията може да адресира до дружеството майка решение за налагане на глоби, без да е необходимо да доказва личното участие на последното в нарушението (вж. Решение по дело *Akzo Nobel* и др./Комисия, посочено по-горе, точка 59, Решение по дело *General Química* и др./Комисия, посочено по-горе, точка 38 и Решение по дело *Elf Aquitaine/Комисия*, точка 55).
- 45 За да се установи дали дадено дъщерно дружество определя по самостоятелен начин своето поведение на пазара, Комисията по принцип е длъжна да вземе предвид всички релевантни елементи относно икономическите, организационните и юридическите връзки на това дъщерно дружество с неговото дружество майка, които могат да варират във всеки отделен случай и следователно не могат да бъдат предмет на изчерпателно изброяване (вж. в този смисъл Решение по дело *Akzo Nobel* и др./Комисия, посочено по-горе, точки 73 и 74 и Решение по дело *Elf Aquitaine/Комисия*, посочено по-горе, точка 58).
- 46 Съдът е уточнил, че в особения случай, когато дружество майка притежава изцяло капитала на свое дъщерно дружество, което е извършило нарушение на правилата на конкуренция на Съюза, от една страна, това дружество майка може да упражнява решаващо влияние върху поведението на дъщерното дружество и от друга страна, съществува оборима презумпция, според която посоченото дружество майка действително упражнява такова влияние (Решение от 29 март 2011 г. по дело *ArcelorMittal Luxembourg/Комисия* и *Комисия/ArcelorMittal Luxembourg* и др., C-201/09 P и C-216/09 P, Сборник, стр. I-2239, точка 97 и Решение от 29 март 2011 г. по дело *Elf Aquitaine/Комисия*, посочено по-горе, точка 56).

- 47 При тези обстоятелства е достатъчно Комисията да докаже, че целият капитал на дъщерно дружество е притежаван от неговото дружество майка, за да може да се презюмира, че последното действително упражнява решаващо влияние върху търговската политика на това дъщерно дружество. Вследствие на това Комисията ще може да приеме, че дружеството майка е длъжно да носи солидарна отговорност за заплащането на наложената на неговото дъщерно дружество глоба, освен ако дружеството майка, в чиято тежест е да обори тази презумпция, не представи достатъчно доказателства, въз основа на които да се установи, че неговото дъщерно дружество има самостоятелно поведение на пазара (Решение по дело Akzo Nobel и др./Комисия, посочено по-горе, точка 61, Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, посочено по-горе, точка 57 и Решение по дело Arkema/Комисия, точка 41).
- 48 Най-напред следва да се подчертае, че установената от съдебната практика презумпция, посочена в точки 46 и 47 от настоящото решение, е оборима.
- 49 Освен това съдебната практика не предполага, че Комисията е длъжна да се основава само на споменатата презумпция. Всъщност няма пречки Комисията да установи действителното упражняване на решаващо влияние от дружество майка върху негово дъщерно дружество, като се основе на други доказателства или на съчетание от такива доказателства и презумпцията.
- 50 В случая, както Общият съд констатира в точки 134—147 от обжалваното съдебно решение, от спорното решение и от твърденията на Комисията в хода на първоинстанционното производство е видно, че с оглед преценката относно действителното упражняване на решаващо влияние върху дъщерните дружества от дружествата майки тази институция е решила, че последните следва да носят отговорност само ако има доказателства, потвърждаващи презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние върху дъщерните дружества, произтичаща от контрола на целия им капитал от дружествата майки (метода, наречен „двояка обосновка“), и че следователно тя не се е придържала единствено към презумпцията за решаващо влияние.
- 51 Освен това посоченият подход безспорно е мотивиран от факта, че при приемането на спорното решение Комисията не е била сигурна дали предвид съществуващата към съответния момент съдебна практика контролът от дружество майка върху целия капитал на негово дъщерно дружество сам по себе си позволява да се приложи презумпцията, дори и същата да не е оборена, и дали установяването на такъв контрол е достатъчно за целите на доказването на действителното упражняване на решаващо влияние от дружество майка върху негово дъщерно дружество.
- 52 Поради това следва да се констатира, от една страна, че при определяне на отговорността на разглежданите дружества майки Комисията основателно е избрала да приложи методи, които — с оглед на констатацията, направена в точка 49 от настоящото решение — правомерно може да използва, за да прецени съществуването на такова решаващо влияние.
- 53 От друга страна, в точка 155 от обжалваното съдебно решение Общият съд основателно констатира, че с избора на посочения метод за преценка дали дружествата майки следва да носят отговорност за разглеждания картел, Комисията сама си е наложила степен на доказване на действително упражняване на решаващо влияние, която е по-висока, отколкото по принцип би могла да се приеме за достатъчна с оглед на напомнената в точки 46 и 47 от настоящото решение съдебна практика.
- 54 При все това в точки 195—197, както и в точки 218 и 219 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че нито едно от посочените в спорното решение обстоятелства не дава основание да се потвърди презумпцията за действително упражняване от TCLT на решаващо

влияние върху WWTE и че поради липсата на такива обстоятелства и в съответствие с избрания метод Комисията е преценила, че дружествата майки Intabex, Universal и Universal Leaf не следва да носят отговорност.

- 55 Въз основа на тези констатации Общият съд приема, че Комисията не може да приеме, че TCLT следва да носи солидарна отговорност за плащането на разглежданата глоба, без при това да допусне дискриминация по отношение на него в сравнение с Intabex, както и с Universal и с Universal Leaf.
- 56 Следва да се подчертае, че в жалбата си Комисията не поставя под въпрос посочените констатации. Тя следователно не оспорва факта, че е приложила избрания метод, а именно за двояката обосновка, по отношение на всички дружества майки, чиито дъщерни дружества са участвали в разглеждания картел, с изключение на TCLT, за което критериите, на които се основава посоченият метод, не са били изпълнени в спорното решение. Следователно Комисията е приела, че това дружество следва да носи отговорност, единствено въз основа на разглежданата презумпция.
- 57 В точки 156 и 157 от обжалваното съдебно решение обаче Общият съд приема, че принципът на равно третиране налага, когато приеме метод като разглеждания в случая, за да прецени дали следва да търси отговорност от дружества майки, чиито дъщерни дружества са участвали в един и същи картел, Комисията, освен ако не са налице особени обстоятелства, да се основе на едни и същи критерии за всички тези дружества майки.
- 58 В това отношение от постоянната практика на Съда следва, че определянето на размера на глобата чрез прилагане на различни методи за изчисляване не може да води до дискриминация между предприятията, които са участвали в споразумение или в съгласувана практика, противоречаща на член 81, параграф 1 ЕО (вж. в този смисъл Решение от 16 ноември 2000 г. по дело Weig/Комисия, C-280/98 P, Recueil, стр. I-9757, точки 63—68 и Решение по дело Sarrió/Комисия, C-291/98 P, Recueil, стр. I-9991, точки 97—100).
- 59 След като обаче преценката дали дадено дружество майка следва да носи отговорност за нарушение, извършено от негово дъщерно дружество, съгласно възприетия от Комисията метод за изчисляване може значително да се отрази върху размера на глобата, която може да се наложи евентуално солидарно на тези дружества, в точка 156 от обжалваното съдебно решение Общият съд основателно приема, че същата логика е приложима и за случаите, когато по отношение на картел и в установените от съдебната практика рамки Комисията възприеме определен метод, за да прецени дали следва да търси отговорност от визираните дружества майки за нарушенията на техни дъщерни дружества.
- 60 По отношение на настоящия случай следва да се уточни, че за разлика от твърдяното от Комисията, преценката на Общия съд е основана не на сходството между фактическото положение на TCLT, от една страна, и това на Intabex, Universal и Universal Leaf, от друга страна, а на сравнимостта на положението, в което посочените дружества се намират с оглед както на степента на доказване, която Комисията счита, че трябва да изисква за разглеждания картел, за да установи наличието на действително упражняване на решаващо влияние на дружествата майки върху дъщерните им дружества, така и на съдържащите се в спорното решение доказателства.
- 61 Поради това Общият съд основателно е констатирал разлика в третирането, вследствие на което частично е отменил спорното решение.
- 62 За разлика от твърдяното от Комисията, тази констатация не противоречи на изискванията на принципа на законност.

- 63 Всъщност, както се посочва в точка 64 от заключението на генералния адвокат, като възприема подход, съвместим с практиката на Съда относно решаващото влияние, Комисията не би могла да извърши каквото и да било нарушение на закона, така че в случая принципът на законност не може да отмени задължението ѝ да зачита принципа на равно третиране.
- 64 Накрая, що се отнася до твърдението за липса на мотиви в обжалваното съдебно решение, следва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда задължението на Общия съд по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз да мотивира решенията си, не изисква от него да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които са взети въпросните мерки, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол (Решение от 16 декември 2010 г. по дело *AceaElectrabel Produzione/Комисия, C-480/09 P*, Сборник, стр. I-13355, точка 77 и цитираната съдебна практика).
- 65 В случая, от една страна, от точка 113 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд е разгледал изтъкнатите от Комисията в първоинстанционното производство доводи. От друга страна, от точки 156 и 157, както и от точки 218 и 219 от посоченото решение следва, че Общият съд изрично ги е отхвърлил. Всъщност той приема, че като е възприела метод, съвместим със съдебната практика относно решаващото влияние, Комисията не е допуснала каквато и да било незаконосъобразност, така че в случая принципът за законност не може да отмени задължението ѝ да зачита принципа на равно третиране.
- 66 Освен това, след като посочените точки от обжалваното съдебно решение позволяват на заинтересованите лица да установят съображенията, на които то е основано, и предоставят на Съда възможност да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол в рамките на настоящото производство по обжалване, в противоречие с твърдяното от Комисията, това съдебно решение не е засегнато от каквато и да било липса на мотиви.
- 67 При тези обстоятелства първите две правни основания на жалбата на Комисията следва да се отхвърлят.

2. По третото правно основание на жалбата на Комисията, изведено от нарушение на правото на състезателно производство и от неправилно тълкуване на задължението за мотивиране

а) Доводи на страните

- 68 Комисията изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точка 196 от обжалваното съдебно решение е приел, че Комисията неправомерно се е основала на съществуващите фактически разлики в положението, от една страна, на TCLT и от друга страна, на Intabex и на Universal, тъй като такива не са посочени в спорното решение. Всъщност Комисията счита, че е изяснила тези разлики в писмената си защита, представена пред Общия съд.
- 69 Тъй като счита, че задължението за мотивиране не налага да се мотивира фактът, че някои трети страни не са адресати на разглеждания акт, Комисията приема, че в спорното решение не е била длъжна да обясни съображенията, поради които то не е адресирано до Intabex и Universal, нито да обоснове причината, поради която, както се твърди, тези дружества са били третирани различно.

70 Комисията подчертава, че в хода на административното производство TCLT нито се е позовало на нарушение на принципа на равно третиране, нито е поддържало, че участието му в WWTE е чисто финансово. Следователно тя би могла да опровергае довода, изведен от евентуална дискриминация, едва в писмената си защита пред Общия съд.

71 При тези условия възприетият от Общия съд подход възпрепятствал защитата на Комисията срещу твърденията за дискриминация. При все това според Комисията, когато довод е изтъкнат за първи път пред Общия съд, тя има право да се позове на всички доказателства, които счита за необходими, за да се защити. В частност съгласно съдебната практика тя не била длъжна да излага в решенията си всички доводи, които впоследствие би могла да използва, за да обори изтъкнатите срещу актовете ѝ правни основания за незаконосъобразност.

б) Съображения на Съда

72 Следва да се напомни, че изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, посочено по-горе, точка 147).

73 По този начин в рамките на индивидуалните решения от постоянната практика на Съда следва, че задължението за мотивиране на индивидуално решение има за цел, освен да позволи съдебен контрол, да предостави на заинтересованото лице достатъчно информация, за да може то да прецени дали решението евентуално страда от порок, който е основание за оспорване на неговата действителност (Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, посочено по-горе, точка 148).

74 Следователно мотивите трябва по принцип да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащото го решение. Липсата на мотиви не може да бъде поправена с факта, че заинтересованото лице научава мотивите на решението в хода на производството пред съдилищата на Съюза (Решение по дело Elf Aquitaine/Комисия, посочено по-горе, точка 149 и цитираната съдебна практика).

75 В частност когато решение за прилагане на правилата на Съюза в областта на конкурентното право се отнася до множество адресати и засяга определянето на субекта, който да носи отговорност за нарушението, това решение трябва да съдържа достатъчно мотиви за всеки от адресатите, и по-специално за онези от тях, които въз основа на това решение трябва да понесат тежестта на нарушението. В този смисъл по отношение на дружество майка, считано за отговорно за неправомерното поведение на свое дъщерно дружество, подобно решение трябва да съдържа изложение на мотивите, което може да обоснове вменяването на отговорността за нарушението на това дружество.

76 В случая следва да се напомни, че Общият съд е установил, най-напред, че видно от спорното решение, според Комисията визираните дружества майки следва да носят отговорност само ако за всеки конкретен случай има достатъчно доказателства в подкрепа на презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние, произтичаща от притежаването на целия капитал на съответните дъщерни дружества, след това, че по отношение на TCLT в спорното решение не са изложени каквито и да било доказателства, потвърждаващи тази презумпция, и накрая, че поради липсата на такива доказателства Комисията е приела, че дружествата майки Intabex, Universal и Universal Leaf не следва да носят отговорност.

- 77 В този смисъл, като приема в точка 196 от обжалваното съдебно решение, че обстоятелство, което е изтъкнато от Комисията за първи път в писмената ѝ защита пред Общия съд, не може да бъде взето предвид, последният не е допуснал каквато и да било грешка при прилагане на правото.
- 78 Освен това с прилагането на посочената относима съдебна практика Общият съд по никакъв начин не е наложил на Комисията задължение да мотивира факта, че някои трети страни не са адресати на спорното решение, нито да изложи всички релевантни доводи, на които тя би могла да се позове. Всъщност в точка 195 от обжалваното съдебно решение Общият съд по същество само констатира липсата на мотиви на спорното решение с оглед на критериите, които Комисията сама си е наложила, а в точка 196 от посоченото съдебно решение — невъзможността последната да поправи тази липса в хода на производството.
- 79 В този смисъл Общият съд основателно е приел, че правото на защита на Комисията не обхваща възможността тя да защити законосъобразността на спорното решение срещу твърдения за дискриминация, като представи в хода на производството доказателства за установяване на отговорността на дружество майка, които обаче не се съдържат в посоченото решение.
- 80 Поради това третото правно основание, изтъкнато от Комисията в подкрепа на жалбата ѝ, трябва да се отхвърли.

3. По четвъртото правно основание на жалбата на Комисията, изведено от неправилно прилагане на принципа на равно третиране

а) Доводи на страните

- 81 Комисията счита, за разлика от приетото от Общия съд, че фактическото положение на Universal и Intabex, от една страна, и това на TCLT, от друга, не са идентични, поради което не може да се констатира каквото и да било нарушение на принципа на равно третиране.
- 82 От една страна, Комисията напомня, че за разлика от Intabex, TCLT не е междинно дружество от чисто финансово естество, а е основният клиент на WWTE. Това обстоятелство обаче давало основание както да се използва презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние, така и да се констатира, че TCLT не я е оборило.
- 83 От друга страна, Комисията изтъква, че съображенията, поради които Общият съд приема, че Universal се намира в същото положение като това на TCLT, не са изложени в обжалваното съдебно решение. Общият съд не отговорил на изтъкнатите от Комисията основания за разглеждане на положението на TCLT като различно от това на Universal, поради което обжалваното съдебно решение страдало от липса на мотиви.

б) Съображения на Съда

- 84 От член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях (Решение от 6 април 2006 г. по дело General Motors/Комисия, C-551/03 P, Recueil, стр. I-3173, точка 51 и Решение от 29 март 2011 г. по дело ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, C-352/09 P, Сборник, стр. I-2359, точка 179).

- 85 Съдът е уточнил също, че освен в случай на изопачаване на представените пред Общия съд доказателства, преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (Решение от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 85 и Решение по дело ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, посочено по-горе, точка 180).
- 86 В случая обаче следва да се констатира, че с доводите си относно липсата на идентичност между фактическото положение на Universal и Intabex, от една страна, и това на TCLT, от друга, Комисията иска от Съда да провери преценка от фактическо естество, извършена от Общия съд.
- 87 Освен това, както бе посочено в точка 60 от настоящото решение, преценката на Общия съд е основана не на сравнение на фактическото положение на дружествата, а на сравнимостта на положението им с оглед на степента на доказване, която Комисията счита, че трябва да изисква, и на съдържателните се в спорното решение доказателства.
- 88 Впрочем, както се посочва в точка 134 от заключението на генералния адвокат, твърдението за нарушение, изведено от евентуална липса на мотиви относно сравнимостта между положението на TCLT и това на Universal, е неотносимо, тъй като в обжалваното съдебно решение надлежно са изложени съображенията, поради които Общият съд е приел, че TCLT и Intabex се намират в сходно положение. Всъщност, след като приема, че Комисията неоснователно е третирила TCLT и Intabex по различен начин, Общият съд вече надлежно е установил наличието на неравно третиране.
- 89 При тези условия четвъртото правно основание, на което Комисията се позовава в подкрепа на жалбата си, не може да бъде прието и то следва да бъде изцяло отхвърлено.

Б – По жалбата на АОІ и на SCTC

- 90 В подкрепа на жалбата си АОІ и SCTC излагат три правни основания, изведени съответно от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, от нарушение на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд и на правото на защита и накрая, от нарушение на член 20 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), която утвърждава принципа на равно третиране. В случай на отмяна АОІ и SCTC искат да се намали наложената им глоба.

1. По първото правно основание, изведено от нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003

- 91 Първото правно основание се състои от две части, изведени, първата, от обстоятелството, че през първия период, а именно преди 5 май 1998 г., дружествата майки на WWTE не са могли да упражняват решаващо влияние върху дъщерното им дружество, а втората — от факта, че обжалваното съдебно решение лишава АОІ и SCTC от някои техни основни права.

а) По първата част на първото правно основание, изведена от липса на решаващо влияние от страна на SCC и на SCTC върху WWTE

і) Доводи на страните

- 92 На първо място, според АОІ и SCTC Общият съд неправилно е потвърдил, че през първия период те са могли да упражняват решаващо влияние върху поведението на WWTE. В рамките на този период SCC притежавало посредством TCLT само 66 % от капитала на WWTE. Решенията на общото събрание на последното дружество обаче можели да се приемат с мнозинство, представляващо 75 % от капитала му.
- 93 Според АОІ и SCTC, тъй като решаващото влияние по смисъла на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201) е понятие, което не се свързва с необходимостта от извършване на каквито и да било действия, и следователно такова влияние е налице, когато акционер разполага с право на вето, посоченото понятие не позволява да се установи отговорност на основание член 81, параграф 1 ЕО, тъй като съгласно тази разпоредба отговорност може да се носи само при извършване на определени действия от дружество майка по отношение на нейни дъщерни дружества.
- 94 Освен това според АОІ и SCTC Общият съд неправилно е приел, че след като действително са упражнявали решаващо влияние върху поведението на WWTE, това непременно означава, че те са могли да упражняват такова влияние. Всъщност посочените два критерия, а именно, от една страна, за възможността за упражняване на решаващо влияние и от друга, за действителното упражняване на такова влияние, били независими един от друг.
- 95 АОІ и SCTC подчертават, че от предоставените от Комисията доказателства не следва, че SCC е давало указания на WWTE, а единствено че е получавало информация за разглежданите практики. Само по себе си обаче това обстоятелство не доказвало, че SCC е упражнявало или че е можело да упражнява решаващо влияние върху поведението на WWTE.
- 96 Накрая, според АОІ и SCTC, след като не е установено, че TCLT носи солидарна отговорност, упражняваният от SCC без извършване на определени действия непряк контрол върху WWTE не е достатъчен, за да се приеме, че SCC следва да носи отговорност за поведението на WWTE.
- 97 На второ място, АОІ и SCTC изтъкват, че Общият съд не е приложил правилно понятието за едно-единствено предприятие. Според тях, независимо че WWTE, SCC и миноритарният акционер са свързани икономически, организационно и юридически, за да бъдат едно-единствено предприятие, всички те би трябвало да са част от него. Тъй като през първия период SCC не можело само по себе си да упражнява решаващо влияние върху WWTE, само последното и SCC не можели да се считат за един-единствен стопански субект.
- 98 АОІ и SCTC уточняват, че Комисията не е споменала за влиянието, което миноритарният акционер евентуално е можел да упражнява, и че Общият съд не е проверил дали същият е бил в състояние да влияе върху WWTE. Поради това нямало каквото и да било основание отговорност за поведението на WWTE да носи единствено SCC.
- 99 Комисията иска първата част на първото правно основание да се отхвърли. Тя по-специално твърди, че доводът на АОІ и SCTC, съгласно който при съвместен контрол отговорността за нарушение на дъщерно дружество трябва да се носи от двамата упражняващи контрола акционери, не е изтъкнат в първоинстанционното производство и че поради това счита този довод за недопустим.

ii) Съображения на Съда

- 100 Най-напред, следва да се отхвърли твърдението на Комисията, че доводът на АОІ и SСТС, изведен от неправилно прилагане на понятието за едно-единствено предприятие, е недопустим, тъй като същият може да се разглежда като доразвиване на друг довод, изложен по-рано пред Общия съд и разгледан в точки 56 и 57 от обжалваното съдебно решение.
- 101 Що се отнася до съществуването на довода, Съдът вече е приел, че упражняването на съвместен контрол от две независими едно от друго дружества майки върху тяхно дъщерно дружество по принцип допуска Комисията да установи, че едното от тези дружества майки и разглежданото дъщерно дружество представляват един-единствен стопански субект и че това е така дори и ако това дружество майка притежава по-малка част от капитала на дъщерното дружество, отколкото другото дружество майка (вж. в този смисъл Решение по дело *AceaElectrabel Produzione*/Комисия, посочено по-горе, точка 64). Като се има предвид това обстоятелство, дружество майка и негово дъщерно дружество, което от своя страна е дружество майка на дружеството, извършило нарушението, на още по-силно основание могат да се разглеждат с последното дружество като един-единствен стопански субект.
- 102 Освен това, както бе напомнено в точки 42—44 от настоящото решение, Комисията може да адресира решение, с което налага глоби на дружество майка, до дъщерно дружество, участвало в нарушение на член 81 ЕО, без да се изисква да установи личното участие в нарушението от страна на дружеството майка, при условие че последното действително упражнява решаващо влияние върху търговската политика на дъщерното дружество.
- 103 Поради това сам по себе си фактът, че през разглеждания период SCC и SСТС са упражнявали само съвместен контрол върху WWTE, не е пречка да се констатира, че дружествата представляват един-единствен стопански субект, при условие обаче че се установи действително упражняване на решаващо влияние от страна на SCC и SСТС върху търговската политика на WWTE.
- 104 В това отношение следва да се напомни, че в точки 172—193 от обжалваното съдебно решение Общият съд подробно е разгледал доказателствата, на които се е основала Комисията, преди в точка 194 от същото да заключи, че те надлежно установяват действителното упражняване на такова решаващо влияние.
- 105 Предвид разгледаните по-специално в точки 182—186 от обжалваното съдебно решение доказателства относно упражняването от SСТС влияние върху WWTE, съображенията, съдържащи се в точки 172—194 от обжалваното съдебно решение, от една страна, не са засегнати от каквато и да било грешка при прилагане на правото и от друга страна, за разлика от твърденията на АОІ и SСТС, въз основа на тях Общият съд може да констатира дали е налице действително упражняване на такова решаващо влияние.
- 106 С оглед на изложеното първата част на първото правно основание на подадената от АОІ и SСТС жалба трябва да бъде отхвърлена.

б) По втората част от първото правно основание, изведена от нарушение на основни права

i) Доводи на страните

- 107 АОІ и SCTC считат, че обжалваното съдебно решение нарушава някои техни основни права, а именно правото на презумпция за невиновност и принципите на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието, предвидени в членове 48 и 49 от Хартата. Според тях влизането в сила на Хартата има пряко отношение към разглеждания случай, тъй като от този момент посочените принципи имат силата на първично право.
- 108 АОІ и SCTC поддържат, че съгласно посочените основни права презумпция за виновност по принцип е забранена и трябва да се прилага само при изключителни обстоятелства. Общият съд обаче приложил презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние, произтичаща от притежаването на 100 % от акциите на дъщерно дружество, без да са налице изключителни обстоятелства. Освен това наложените им глоби били съществени, а не минимални.
- 109 Комисията счита, че втората част на първото правно основание на жалбата е недопустима, като изтъква по-специално, че тя е основана на нови доводи.

ii) Съображения на Съда

- 110 Както основателно изтъква Комисията, в първоинстанционната си жалба АОІ и SCTC не са се позовали на доводите, изложени в рамките на втората част на първото правно основание на жалбата им.
- 111 От постоянната съдебна практика обаче следва, че да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда правно основание, на което не се е позовала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд. В рамките на обжалването Съдът по принцип е компетентен само да прецени съображенията на Общия съд във връзка с вече обсъдените пред него правни основания (Решение по дело AseaElectrabel Produzione/Комисия, посочено по-горе, точка 113 и цитираната съдебна практика).
- 112 Поради това втората част на първото правно основание следва да бъде отхвърлена като недопустима.
- 113 Във всички случаи с оглед на напомнената в точки 46 и 47 от настоящото решение съдебна практика доводите, обобщени в точка 108 от настоящото решение, са лишени от каквото и да било основание.
- 114 Поради това първото правно основание трябва да бъде изцяло отхвърлено.

2. По второто правно основание на жалбата на АОІ и SCTC, изведено от нарушение на правото на защита и на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд

а) Доводи на страните

- 115 На първо място, АОІ и SCTC твърдят, че Общият съд е нарушил правото им на защита като в противоречие с член 48, параграф 2 от процедурния си правилник е разгледал нов довод, изложен от Комисията в отговора ѝ на писмен въпрос на Общия съд.

- 116 Всъщност в посочения отговор Комисията се позовавала на нейни по-ранни заявления, че в хода на административното производство Universal и Universal Leaf са успели да оборят презумпцията за действително упражняване на решаващо влияние, произтичаща от притежаването на 100 % от акциите на Deltafina, и за първи път заявила, че е избрала да се основе не само на посочената презумпция, а да обоснове установената отговорност двойко, като вземе предвид и допълнителни доказателства, каквито считала, че липсват по отношение на дружествата майки Universal и Universal Leaf. АОІ и SCTC обаче нямали възможност в писмените си бележки да отговорят на довода, изведен от двойката обосновка.
- 117 На второ място, АОІ и SCTC подчертават, че съгласно постоянната съдебна практика Комисията е длъжна да следва съображенията, изложени в спорното решение, а не да обосновава последното a posteriori пред съда на Съюза. Това изискване се отнасяло a fortiori и за Общия съд.
- 118 АОІ и SCTC твърдят, че в съображения 371—373 от спорното решение въобще не се споменава за възприетия от Общия съд критерий за двойка обосновка. Последният следователно определил метода, за който твърди, че Комисията е приложила, като го е извел a posteriori от контекста на посоченото решение. Във всички случаи обаче причините, поради които Комисията би могла да се изрази двусмислено в посоченото решение, не давали право на Общия съд да поправи пропуските в съображенията на Комисията, нито да излага такива съображения a posteriori.
- 119 Комисията счита, че второто правно основание на жалбата е недопустимо, тъй като довод, основан на процесуално нарушение пред Общия съд, може да е допустим в производството по обжалване само ако с нарушението са засегнати интересите на жалбоподателя. АОІ и SCTC обаче не твърдели, че са засегнати техни интереси. Освен това Комисията поддържа, че посоченото правно основание е неотнормисимо.

б) Съображения на Съда

- 120 Най-напред следва да се отхвърлят доводите, въз основа на които Комисията поддържа, че настоящото правно основание е недопустимо. Всъщност, както се посочва в точки 187 и 188 от заключението на генералния адвокат, изтъкнатите от АОІ и SCTC доводи са изведени от нарушение на правото на защита Такова нарушение, ако бъде установено, може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение.
- 121 По същество обаче следва да се констатира, най-напред, че в противоречие с твърденията на АОІ и SCTC Общият съд е обосновал преценката си не на нов довод, представен от Комисията в хода на производството, а както е видно от точки 141 и сл. от обжалваното съдебно решение, на собственото си тълкуване на спорното решение като цяло. От точка 147 от посоченото съдебно решение по-специално следва, че Общият съд е взел предвид заявеното от Комисията в хода на производството само за да подкрепи собственото си тълкуване на спорното решение.
- 122 Следователно, от една страна, доводът на АОІ и SCTC, че Общият съд не е разгледал съдържащите се в спорното решение съображения, а е възприел като свой нов довод, представен от Комисията в хода на производството, трябва да се отхвърли.
- 123 От друга страна, доводът на АОІ и SCTC, изведен от нарушение на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, както с основание твърди Комисията, е неотнормисим. Във всички случаи, за разлика от твърдяното от АОІ и SCTC, посочената разпоредба не може да се тълкува като целяща ограничаване на правото на преценка на Общия съд, по такъв начин че последният да не може да възприеме дадено тълкуване на решение, тъй като то е било

предложено късно от една от страните в производството. Освен това в съдебното заседание в първоинстанционното производство АОІ и SCTC са имали възможност да изразят становището си по заявеното от Комисията.

124 Поради това второто правно основание на жалбата трябва да бъде отхвърлено.

3. По третото правно основание на жалбата на АОІ и SCTC, изведено от нарушение на принципа на равно третиране

а) Доводи на страните

125 На първо място, АОІ и SCTC твърдят, че като е възприел критерия, изведен от двояка обосновка, за да установи наличието на действително упражняване на решаващо влияние и следователно да прецени дали дружествата майки следва да носят отговорност за поведението на изцяло контролирани от тях дъщерни дружества, Общият съд е допуснал три грешки при прилагане на правото.

126 Първо, посоченият метод допуснал дискриминация на дружествата според обосноваването на доводите им в рамките на производството по обжалване. Всъщност, като възприела метод, който за по-голяма сигурност отсява случаите на оборване на разглежданата презумпция в зависимост от наличието на допълнителни доказателства, Комисията действала спекулативно и дискриминационно спрямо дружествата, визирани в спорното решение, в сравнение с тези, за които то не се отнася.

127 Второ, АОІ и SCTC считат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията е увеличила необходимата степен на доказване, тъй като не е заявил, че Комисията е подчинила прилагането на разглежданата презумпция на наличието на допълнителни доказателства. Комисията можела да приложи презумпцията, без да използва друго основание за обосноваване на действителното упражняване на решаващо влияние.

128 Трето, АОІ и SCTC посочват, че в съображение 376 от спорното решение Комисията изключила отговорността на Universal и Universal Leaf, тъй като нищо в преписката не указвало, че те действително са участвали в нарушението. Тъй като обаче Комисията никога не била твърдяла, че SCC или SCTC действително са участвали в извършеното от WWTE нарушение, и въпреки това приела, че същите носят отговорност, тя приложила по отношение на тях различни критерии и следователно нарушила принципа на равно третиране.

129 На второ място, АОІ и SCTC се позовават на нарушение на принципа на равно третиране при прилагането на метода за преценка дали следва да се носи отговорност за нарушението.

130 От една страна, Общият съд пропуснал да разгледа дали Deltafina, Universal и Universal Leaf представляват един-единствен стопански субект. Следователно според АОІ и SCTC Общият съд не можел да определи дали те са третирани дискриминационно в сравнение с посочените дружества. Освен това, видно от преписката, Universal уведомило Комисията, че поддържа решението за сътрудничество на дъщерното си дружество Taes и че две дъщерни дружества са участвали в практиките, което можело да означава упражняване на решаващо влияние върху тези дъщерни дружества.

131 От друга страна, АОІ и SCTC поддържат, че положението на SCC и SCTC е напълно аналогично с това на Universal и Universal Leaf, тъй като тези дружества притежавали 100 % от акциите на съответните им дъщерни дружества. След като частично отменил спорното решение по отношение на TCLT, Общият съд трябвало да отмени и вменяването на отговорност на SCC и на SCTC, за да избегне дискриминационно третиране на Universal и Universal Leaf.

б) Съображения на Съда

- 132 На първо място, по отношение на критерия за двойка обосновка, който Общият съд е констатирал, че Комисията е възприела, за да прецени отговорността на дружествата майки, чиито дъщерни дружества са участвали в разглеждания в спорното решение картел, следва да се напомни, че Общият съд е извел този подход на Комисията въз основа на обстоен анализ на решението ѝ и че анализът му не е засегнат от каквато и да било грешка при прилагане на правото, както бе констатирано в точка 121 от настоящото решение.
- 133 В частност Общият съд основателно е отхвърлил с тълкуването си предложения от АОІ и SCTC прочит на съображение 376 от спорното решение, съгласно който Комисията е преценила, че Universal Leaf и Universal не следва да носят отговорност поради липса на доказателства за действителното им участие в нарушението, тъй като той противоречи на цялостния прочит на решението, и в частност на съображения 18, 376, 384, 391, 392, 397, 399 и 400 от него, разгледани впрочем от Общия съд в точки 133 и сл. от обжалваното съдебно решение.
- 134 Освен това в точки 51—53 от настоящото решение бе установено, че с оглед на съмненията на Комисията относно законосъобразността на решение, основано единствено на необорена презумпция за решаващо влияние, Общият съд може да приеме, че в случая на Комисията е позволено да си определи по-висока степен на доказване от тази, която би била по принцип считана за достатъчна предвид напомнената в точки 46 и 47 от настоящото решение съдебна практика.
- 135 Следва да се уточни, че използваният от Общия съд критерий за двойка обосновка е обективен критерий, тъй като се ограничава до изискването за доказателства за потвърждаване на презумпцията за упражняване на решаващо влияние от разглежданото дружество майка върху дъщерното му дружество, произтичащо от притежаването на целия му капитал. В този смисъл, в противоречие с твърденията на АОІ и SCTC, този критерий не е основан на обосноваността на доводите, изтъкнати съответно от визираните в спорното решение дружества.
- 136 На второ място, по отношение на прилагането в случая на критерия за двойка обосновка следва да се посочи, че с доводите си АОІ и SCTC по същество твърдят, че Общият съд е трябвало да провери дали Deltafina, Universal и Universal Leaf представляват един-единствен стопански субект и ако това е така, е трябвало да отмени спорното решение по отношение на SCC и SCTC, тъй като последните са третирано дискриминационно в сравнение с Universal и Universal Leaf.
- 137 В това отношение е достатъчно да се напомни, че в точки 141—147 от обжалваното съдебно решение Общият съд основателно е приел, че Комисията е приложила един и същи правен критерий към всички дружества майки и че като се изключи TCLT, е установила дали те носят отговорност в зависимост от съществуването на доказателства в подкрепа на презумпцията за упражняване на решаващо влияние на последните, произтичаща от притежаването от дружествата майки на целия капитал на съответните им дъщерни дружества.
- 138 При тези условия, след като АОІ и SCTC не са установили каквото и да било нарушение на принципа на равно третиране, третото правно основание на жалбата им следва да бъде отхвърлено.

4. По искането за намаляване на глобата

- 139 АОІ и SCTC считат, че при отмяна на спорното решение наложената им глоба следва да бъде намалена.

- 140 Като се има предвид, че с оглед на всички изложени по-горе съображения спорното решение не следва да се отмени, искането за намаляване на наложената на АОІ и SСТС глоба, което впрочем не е предявено пред Общия съд, във всички случаи следва да се отхвърли.
- 141 Тъй като нито едно от изложените от АОІ и SСТС правни основания на жалбата не може да бъде уважено, тя трябва да се отхвърли.

V – По съдебните разноски

- 142 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 143 Тъй като правните основания на АОІ и SСТС в рамките на производството по обжалване по дело С-628/10 Р са отхвърлени и Комисията е направила такова искане, те следва да се осъдят да заплатят свързаните с това производство съдебни разноски.
- 144 Тъй като правните основания на Комисията в рамките на производството по обжалване по дело С-14/11 Р са отхвърлени и АОІ и SСТС са направили такова искане, тя следва да се осъди да заплати свързаните с това производство съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**
- 2) **Alliance One International Inc. и Standard Commercial Tobacco Co. Inc. понасят направените от тях съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия, свързани с производството по обжалване по дело С-628/10 Р.**
- 3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Alliance One International Inc., на Standard Commercial Tobacco Co. Inc. и на Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, свързани с производството по обжалване по дело С-14/11 Р.**

Подписи